63ste Jaargang No. 5110

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Woensdag 14 Mei 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad. Adres: Consciëntiesteeg 27.

steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad: tel. 38.

De Gasperi houdt een rede van nog geen 15 seconden

Spoedig president verkiezing in Santo Domingo

DE CABINETSCRISIS IN ITALIË.

De Gasperi diende zijn ontslag in bij President De Nicola terwijl intussen de socialisten en de Christelijke democraten elkaar beschuldigen, verantwoordelijk te zijn voor de val van dit cabinet. Romita, de Minister van Openbare Werken vertelde, dat bij de laatste zitting van dit derde cabinet De Gasperi, de socialisten er tegen op kwamen als zouden zij de schuld zijn van de val van de Gasperi. „Wij zouden liever zelf ontslag genomen hebben dan dit te veroorzaken", zei Romita. Het eigenlijke punt waarom het gaat is de quaestie van de uitsluiting van de communisten. De Gasperi zeide, dat hij geen profeet was, maar dat hij verlangde dat er een cabinet tot stand zou komen van nationale eenheid, waarin dan alle partijen vertegenwoordigd zouden zijn om aldus te trachten Italië te redden voor een financiële ondergang. „Na de verklaringen van de communisten van gisterenavond, kon ik wel niets anders doen dan ontslag nemen". In zoverre is het dus waar dat de Gasperi de crisis veroorzaakt heeft. Na zijn conferentie met den President verklaarde hij, dat hij was overeengekomen, dat hij voor de kamer nog een verklaring zou afleggen over de economische situatie waarin Italië verkeert". Ik zou op die vergadering om samenwerking gevraagd hebben van eenieder, doch door het optreden van de socialisten kon ik niet meer als hoofd van de regering optreden". Later op de dag zal er een communiqué volgen en de Gasperi zal nog een verklaring afleggen over zijn aftreden. Hij had niet meer als 50 woorden nodig en sprak geen 15 seconden toen hij hedenmiddag voor de kamer kwam en dit terwijl de tribunes propvol zaten om hem aan te horen. Heel kalm zeide hij: **„Ik heb de eer de kamer mede te delen, dat ik ben afgetreden. De President van de republiek moet nog een beslissing nemen. Het cabinet zal intussen de lopende zaken waarnemen".** Dat was alles, en de Gasperi ging weer zitten aan de lange tafel waar verschillende van zijn cabinetsleden ook hadden plaats genomen. De voorzitter verdaagde de vergadering voor een uur. Dit was wel het laatste drama in de na-oorlogse politiek van Italië en de tribunes liepen leeg, terwijl het publiek mopperend naar huis ging, daar het gehoopt had eens wat te beleven (Rome, (AP) 13.5).

SANTO DOMINGO.

Telegrammen melden, dat er binnenkort verkiezingen gehouden zullen worden voor het Presidentschap (Ciudad Trujillo, (AP) 14.5).

BATAVIA.

Militair incident.

Volgens AP-berichten uit Batavia vuurden batterijen van de Indonesische Republiek, Maandag jl. op de Hollandse torpedoboot **„Banckert"**. Er werden schoten gewisseld en waarschijnlijk zijn er in de plaats **Sibolga**, een belangrijke handelsplaats van 50.000 inwoners aan de Westkust van Sumatra, treffers neergekomen (Batavia, (AP) 13.5)

I.C.A.O.

Een spreker voor het congres van de burgerluchtvaart besprak de moeilijkheden die men zou hebben met de Iberische luchtlijnen als Spanje geen lid zou zijn van de organisatie. Hij vond het maar beter om de beslissing daarover voorlopig uit te stellen en Spanje verder maar als technisch lid toe te laten, totdat daar later door 2/3 van het aantal leden een beslissing over genomen is (Montreal, (AP) 13.5).

COLOMBIA.

Uit Barranquilla wordt bericht dat de staking begon. Er zijn nog maar weinig mededelingen (Barranquilla, (AP) 13.5).

AMERIKAANS DIPLOMAAT IN MOEILIJKHEDEN.

John M. Cabot werd tijdens zijn verblijf in Joegoslavië lastig gevallen, want men nam zijn identificatie-kaart van hem af alsmede zijn camera. Het incident werd spoedig opgelost na een formeel protest bij de regering van Tito. De betrokken plaatselijke autoriteiten zullen voor het geval aansprakelijk gesteld worden (Washington, (AP) 13.5)

WALLACE.

Gisterenavond sprak Henry Wallace te Mineapolis, waarbij hij verklaarde dat het niet nodig is om de steenkolenmijnen te nationaliseren. „Kool", zegt hij, „betekent zoveel als het bloed van de wereld, noch landbouw noch handel kunnen verdragen dat men aan steenkool komt. Het is de sleutelindustrie van alles". Ook sprak hij nog over de politiek van Truman en had er critiek op (Mineapolis, (AP) 13.5).

INTERNATIONALE LANDBOUW-CONFERENTIE.

Hedenmorgen vond in de Ridderzaal te den Haag de opening plaats van de **internationale** landbouwconferentie. **Deze opening** geschiedde door den minister van landbouw, **Z. E. Sicco L. Mansholt**. Deze conferentie heeft 200 deelnemers.

In zijn openingstoespraak verklaarde ministers Mansholt dat slechts indien de landbouwers over de gehele wereld de zekerheid hadden dat hun **producten** geen surplus op de wereldmarkt zouden veroorzaken, **zouden zij** hun maximum kunnen gaan produceren. De minister verklaarde verder, dat de landbouwers in verschillende landen vaak alléén maar concurrenten zijn, **hetgeen** echter hun belangrijkheid voor de bevolking van de agrarische landen niet vermindert. Hij haalde zijn slagzin aan: „Een vergroting der productie is **hoogst** noodzakelijk, dat vele **landen ver** beneden hun minimum **ontvingen**".

James Turner, de voorzitter van de conferentie, verklaarde in een boodschap gericht aan alle regeringen, dat de landbouw in volle productie met een ordelijke verdeling der **opbrengst, voor de** wereld betekent: 1) en economische sociale redding; 2) welvaart voor de mensheid; 3) een tevredenheids gevoel geeft hetgeen geen ruimte overlaat voor oorlog. Hij zeide nog dat de landbouwers van de verschillende landen zich moeten verenigen teneinde het gestelde doel te bereiken. (Aneta, 14.5).

OLIE-POLITIEK.

In New York blijkt men in sommige kringen te vrezen dat de maatregelen die men in Venezuela wil gaan treffen de werkzaamheden van **de olie-maatschappijen** wel eens zouden kunnen belemmeren. Er is bij de **Venezolaanse Kamer een wet in** behandeling, waarbij aan de Venezolaanse regering meer invloed wordt gegeven inzake de werkzaamheden van de Amerikaanse olie-maatschappijen. **De wet is in** zijn huidige vorm helemaal niet tot tevredenheid van de **Amerikaanse olie-maatschappijen. Naar** verluidt zou deze wet op **ingeving van de communisten zijn** opgesteld. **De volgende week** komt de wet in derde lezing in behandeling. In **welingelichte** kringen voorziet men herziening. Ook in hoge Venezolaanse gouvernementskringen verwacht men tegenstand. De oliemaatschappijen verwachten **daarom dat uiteindelijk met de aanname van** deze wet er eigenlijk geen nieuwe bepalingen tot stand zullen komen. (Aneta, 14.5).

het nieuws van vandaag

In Italië is dan werkelijk een kabinetscrisis uitgebroken. Wat de reden is? Dit vergeet men er in de telegrammen bij te vertellen en men moet dit tussen de regels doorlezen. Het is waarschijnlijk een erg persoonlijke quaestie op de eerste plaats namelijk de critiek die de socialisten tegen de Gasperi hebben uitgebracht, doch het schijnt dat deze critiek juist op een moment was dat de Gasperi van plan was een nieuwe oproep te doen tot de partijen om met hem nogmaals te trachten de financiën van Italië in het reine te brengen. Toen deze critiek juist eergisterenavond op hem los kwam, had hij er genoeg van en bood zijn ontslag aan. **Gisterenmiddag** zou hij voor **de kamer een** verklaring komen afleggen en de tribunes liepen vol, zo vol, dat ze uitpuilden, doch de Gasperi zei nog **geen 50 woorden** en zijn **rede duurde geen** 15 seconden.

Dat was maar het beste in deze omstandigheden, om goed te laten zien dat de critiek onzin is. Er is nog geen oplossing gevonden volgens de telegrammen.

In New York kwam er dan toch nog een oplossing de commissie tot onderzoek is er. éérst was er nog stevig ruzie over de omschrijving van de taak, doch het Russische voorstel, om de onafhankelijkheid ook als studieopdracht aan de commissie te geven werd verworpen. De commissie kreeg een brede algemene opdracht te onderzoeken en moet vóór 1 September een rapport uitbrengen. Even was er nog discussie of het godsdienstige van het geval ook bestudeerd moet worden, doch dit ziet men natuurlijk als noodzakelijk.

Verder begon de quaestie over de samenstelling van de **leden en opnieuw deed Gromyko** een poging, om **óók lid te** worden, hij vroeg of men niet de zaak maar aan de leden van de veiligheidsraad zou opdragen, (we weten niet of er niet gelachen is). Hij leed opnieuw een nederlaag toen zijn voorstel in stemming werd gebracht.

Nederland werd in de commissie gekozen. De vergadering kan nu wel uiteengaan en in September weer bijeenkomen. Het is dus net zo gegaan als werd voorspeld.

Engeland en Amerika willen een commissie deze commissie komt er en de Arabieren krijgen geen meerderheid voor hun voorstel om aan Palestina onmiddellijk de onafhankelijkheid te geven.

Uit Columbia kwamen maar weinig berichten, alles lijkt rustig. We zagen hoe men gisteren naar Columbia seinde, om toch wat nieuws over de staking door te geven, doch er schijnt geen copie in de steken. Er wordt in de telegrammen gezegd, dat de staking uitgaat van de communisten en andere aanstokers.

Over een belangrijke rede, die Romme zou gehouden hebben tegen het niet nakomen van het verdrag van Linggadjatie horen we niets in de telegrammen.

Franco wordt wat dapperder en heeft critiek op de landen die de ballingen steunen. Wallace gaat in Amerika door met critiek op Truman te geven, hij blijkt een voorstander te zijn voor de nationalisatie van de steenkolenmijnen.

Op de kust van Sumatra werd een Hollandse torpedojager beschoten.

Palestina Conferentie

In een onderzoekingscommissie met ruime opdracht wordt Nederland tot lid gekozen

Gromyko lijdt tweemaal een échec

PALESTINA-VERGADERING.

De Syrische afgevaardigde **El Khouri,** zeide dat het mogelijk kon zijn dat de Arabieren uit de vergadering weglopen uit protest tegen de gang van zaken, inzake de quaestie Palestina. Hij sprak dit niet uit als zijn persoonlijke opinie doch als vertegenwoordiger van de vijf Arabische landen. Max Harrelson seint uit Lake Success dat de stemming zo is uitgevallen dat de onderzoekingscommissie, die men zal instellen, de vrije hand heeft om wat voor oplossing ook inzake Palestina aan de hand te doen. Men sprak in de formulering van de opdracht niet met name over de onafhankelijkheid. De uitslag van de stemming was 26 tegen 15 en 12 onthoudingen. Twee leden hebben niet meegestemd daar zij niet in de zaal aanwezig waren. Men droeg aan de commissie op om met zorg te letten op de Godsdienstige problemen van de Islam, de Israelieten en de Christenen in Palestina. Er was een voorstel om in de opdracht maar niet te spreken over het zien van de godsdienstige problemen. Dit voorstel echter werd verworpen met 25 tegen 19 stemmen. **Hodgson,** de eerste spreker in de vergadering was tegen iedere beschouwing van de religieuze problemen. Hij gaf al toe, dat men die niet over het hoofd kon zien, maar hij wilde ze toch niet laten bestuderen. **Gromyko** verklaarde dat de onafhankelijkheid toch door de meerderheid van de afgevaardigden beschouwd zal worden als een niet noodzakelijke gedetailleerde omschrijving in de opdracht van de commissie. De afgeevaardigde van Indië wilde niet te veel de nadruk leggen op de quaestie religieuze vrijheid, terwijl IJsland verklaarde zich bij Paraguay aan te sluiten, dat voorgesteld had, het woord onafhankelijkheid maar weg te laten (Lake Success, (AP) 13.5).

LAKE SUCCESS.

Bij de stemming over de opdracht van de onderzoekingscommissie waren Guatemala en Haïti niet aanwezig doch ook Turkije niet en Liberië, Afganisten, Canada, Egypte, Indië, Mexico en Polen en ook Rusland hebben niet meegestemd.

Nederland was onder de tegenstemmers bij het voorstel van Australië. Ook stemde Nederland tegen het voortel van Rusland om de onafhankelijkheid in studie te geven.

Het rapport van de commissie moet voor September binnen zijn bij de secretaris-generaal van de Verenigde Landen. Hierna ging men over tot de samenstelling. Gromyko kwam toen met het voorstel, om de leden van de veiligheidsraad tot lid te noemen van deze commissie. De verschillende vroegere beschouwen over het al of niet uitluitend van de Grote Vijf, het uitsluiten van Engeland kwamen weer naar voren. De voorzitter Pearson wees er op, dat de commissie geen verlag moet uitbrengen aan een of ander lid doch aan de organisatie. In de avond besloot men Rusland uit te sluiten van het lidmaatschap ook werd het voorstel om 11 naties te benoemen in de commissie, waarin dan ook de grote vijf niet aangenomen, en met 13 tegen 11 stemmen besloot men de grote vijf geen lid te laten zijn van de commissie. Tot leden worden toen gekozen **Nederland** Tsjechoslowakije, Canada, Peru, Uruguay, Iran, Zweden, Joegoslavië, Guatemala, Indië, Australië (Lake Success, (AP) 14.5).

COLUMBIA.

De ex-president van **Columbia** Eduardo Santos in Londen aankomend, wilde zich niet over de toestand in **Columbia uitlaten.** Hij kwam eergisteren met de **„Mauretania" in Liverpool aan.** Hij wilde niet over de politieke toestand spreken en ook niets zeggen over de **algemene staking.**

Berichten uit **Columbia melden,** dat men de communisten aansprakelijk stelt voor de staking. De staking van één dag werd door de regering gestraft met een opheffing voor drie maanden van de arbeidersorganisatie. De regering dreigt met **algehele opheffing,** zo men nog doorgaat met staken.

Het doel van de staking wordt genoemd, het maken van wanorde en het verwekken van een chaotische toestand. (Columbia, (AP) 14.5).

FRANCO.

In een rede te Valencia beschuldigde **de leider Franco de** landen die huisvesting verlenen aan de ballingen als landen die roof en onrechtvaardigheid beschermen. Hij prees de rechtvaardigheid van zijn regering en wees er op dat onder hem niemand gekwed werd.

Hij sprak over roof van kerken en van individuelen.

Hij prees de pers, daar de pers de idealen van de revolutie verdedigd. (Valencia, (AP) 14.5).

ARGENTINIË.

De gezant in Amerika Oscar Ivanissevic ging **naar Argentinië** voor een enkele conferenties met zijn regering, hij keerde heden te Washington terug.

STUDENTENHULP.

In de maanden Juli en Augustus zullen er ruim 700 Amerikaanse, Britse en **Tsjechoslowaakse** studenten naar Nederland komen teneinde in Zuid Beveland en Walcheren te helpen met het oogsten en opbouwen. Zij zullen in kampen worden ondergebracht. (Aneta, 14.5).

K.N.S.M.

Op negen Mei jl. nam **de heer Huddig** afscheid van de K.N.S.M. alwaar hij 41 jaar lang werkzaam was. De Heer Huddig bekleedde de functie van Directeur gedurende 30 jaar, thans wordt hij opgvolgd door den voormalige onderdirecteur **de Heer Kruseman.** (Aneta, 14.5).

ONDERWIJS.

Als één van de mooiste resultaten van samenwerking op politiek gebied kent ons land de wet van 1920, waarbij de gelijkstelling bij wet geregeld werd. Het was een goed idee van het onderwijs-bureau in Den Haag, om een boek uit te geven waarbij in de Engelse taal een korte samenvatting gegeven wordt van heel deze strijd om de gelijkstelling en waarbij men een inzicht geeft hoe hier de vrijheid ten volle wettelijke bescherming vond. Het boek is getiteld „The Netherlands Solution of the Education Question with a translation of the Netherlands Education act of 1920".
Het is een kennen van deze wet, die dikwijls de buitenlanders doet zien, hoe hier op wonderlijke wijze een rechtvaardig compromis gevonden werd.

De historische groei in verschillende landen bracht dikwijls een scheve verhouding zonder dat men daar genoegzaam attent op is.

ARBITRAGE?

Dr. Ak Gani, republikeinse minister voor economische zaken verklaarde in een radio-toespraak as antwoord op het communiqué omtrent het mislukken van de economische onderhandelingen, dat, indien niet spoedig een oplossing gevonden wordt, men waarschijnlijk arbitrage zal inroepen. (Aneta, 14.5).

„HET DAGBLAD".

„Het Dagblad" van Batavia meldt dat binnenkort de vroegere minister van Oorlog, de heer **J. Meynen** benoemd zal worden tot Luitenant Gouverneur **Generaal** van Neerlands Indië. „Het Dagblad" zegt dat dit bericht van officiële bronnen vernomen is.

Hemelvaart

Morgen gedenken wij het gewichtige en veelbetekenende feit, dat onze Goddelijke Verlosser en Heer Jezus Christus ten hemel is gevaren, niet zoals de Profeet Elias door goddelijke kracht, maar uit eigen kracht en niet alleen door zijn goddelijke almacht (waardoor alles geschiedt), maar ook door de bovennatuurlijke kracht van zijn verheerlijkte ziel en lichaam, waardoor Hij zich kan verplaatsen zoals Hij wil, zichtbaar of onzichtbaar, alleen of in gezelschap, langzaam of vlug.

Niets kon Hem het gaan of stijgen beletten, geen muur van het zwaarste beton, geen stratosfeer, geen luchtledig, geen zonnevuur.

Veertig dagen na zijn verrijzenis heeft Christus de aarde verlaten en is Hij hemelwaarts gestegen om bezit te nemen van het hemels koninkrijk, dat Hij door zijn lijden en sterven verworven en verwonnen heeft, om er eeuwig te heersen.

Zegevierend wilde Hij zijn koninkrijk binnentreden, begeleid door de juichende scharen van heilige Oudvaders en Profeten, alle rechtvaardigen van het Oude Verbond en ontvangen door de jubelende koren der Engelen.

De koninklijke zanger roept in verrukking de koren der zalige geesten toe: „Opent uw poorten, gij vorsten, opdat de Koning der heerlijkheid binnen ga"; en op de vraag: „Wie is de Koning der heerlijkheid?", luidt het antwoord: „De Heer die sterk en machtig is, de Heer, die machtig is in de strijd...... De Heer der heirscharen, Hij zelf, is de Koning der heerlijkheid!" (Ps. XXXII, 7-10).

Nu zetelt de verheerlijkte Christus op zijn Hemeltroon aan de rechterhand van God, in het huis van zijn Hemelsen Vader.

„In mijns Vaders huis zijn vele woningen, zeide Christus, Ik ga u een plaats bereiden. En wanneer Ik heengegaan zal zijn, en u een plaats zal hebben bereid, zal Ik wederkomen (op de laatste dag) en zal u tot Mij nemen, opdat waar Ik ben, ook gij zijt" (Joan. XIV, 2.3). Zo zal het gebed en de belofte van Christus na het laatste Avondmaal vervuld worden: „Vader, die Gij Mij gegeven hebt, wil Ik dat, waar Ik ben, ook zij met Mij zijn" (Joan. XVII, 24).

Jezus heeft ons het hemelrijk ontsloten, de poorten des hemels weder geopend. Hij zond ons den heiligen Geest met zijn genadegaven om ons voor te bereiden en bekwaam te maken om eenmaal van het beloofde rijk, dat van de grondlegging der wereld af voor de uitverkorenen bereid is, bezit te nemen en van het hemels geluk eeuwig te genieten.

Welke is de grootste vreugde, de hoogste zaligheid in de hemel? Het bezit van God, het zien van God, het opgaan in God, het verenigd zijn met God, het deelnemen in de zaligheid, het geluk, de schoonheid, grootheid, heiligheid en volmaaktheid, de natuur en het wezen van God.

Het bezit van God overtreft ver, oneindig ver het bezit van alle aardse goederen, het grootste geluk op aarde; evenals God, de Schepper van hemel en aarde, oneindig verheven staat boven al het geschapene, al wat er goed en schoon en verheven in de wereld is.

Daarenboven is het hemels geluk eeuwig en dus ook in dit opzicht oneindig even als God oneindig is, alleen met dit verschil dat God geen begin heeft, van alle eeuwigheid gelukkig is, terwijl voor den mens het geluk van de hemel begint als zijn ziel de hemel binnentreedt.

Het grootst denkbare geluk op aarde is beperkt, tenminste tot het leven op aarde. De gedachte dat er een eind aan moet komen, de vrees dat het spoedig, betrekkelijk gauw zal eindigen, vermindert het genot aanmerkelijk.

Daarentegen het geringste genot, de minste vreugde, het kleinste geluk, dat eeuwig duurt, wordt oneindig groot en vereven. Maar wat dan te zeggen en te denken van het hemels geluk, dat eeuwig duurt, dat nooit zal verminderen noch eindigen?

Dat gaat werkelijk alle menselijke begrippen en verlangens te boven, dat overtreft ver en ver... alle geluk dat de mens zich denken of voor zich wensen kan.

Met den heiligen Augustinus moeten wij verklaren: „Het is gemakkelijker te zeggen wat in de hemel niet is, dan wat er is. Daar is geen dood, geen rouw, geen vermoeienis, geen zwakte, geen honger, geen dorst, geen hitte, geen ziekte, geen gebrek, geen droevenis, geen treurigheid."

En de heilige Paulus die tijdens zijn leven in de derde hemel is opgenomen en voor een ogenblik het hemels geluk genoten heeft, kon niet anders dan de volgende verklaring geven: „Geen oog heeft het gezien, geen oor het gehoord, in geen mensenhart is het opgekomen, wat God bereid heeft voor hen, die Hem beminnen" (I. Cor. II, 19).

Heffen wij dan onze harten omhoog: Sursum corda!, denken wij dikwijls aan het oneindig groot geluk, dat ons wacht in de hemel, werken en zwoegen en bidden wij om zo hoog mogelijk in de hemel, zo dicht mogelijk bij God te komen.

Roepen wij tot God met den heiligen Augustinus: O bron des levens! Wanneer zal ik ingaan in de vreugde van mijn Heer? O, wezenlijk zoet, beminnenswaardig leven! O zalig leven zonder einde! Daar is de hoogste zekerheid, de zekere rust, de rustige blijdschap, de blijde zoetheid, de zoete eeuwigheid, de eeuwige zaligheid.

R.B.

CURAÇAO

MORGEN GEEN KRANT.

In verband met de viering van Christus' Hemelvaart zal ons dagblad morgen niet verschijnen.

DR. MOODY.

De vorige maand stierf te Londen Dr. Harold Moody, stichter en voorzitter van de liga van de „Coloured People". Hij had nog onlangs een tocht door West-Indië gemaakt. Hij bevorderde de samenwerking tussen die volken en trachtte verschillende jongemannen naar Engeland over te brengen, om daar te studeren: hiervoor was een fonds in het leven geroepen, groot 200.000 pound. Hij werd lid van een godsdienst, welke onder de oorlog zeer in ledental toenam, de zg. Congregationalisten.

Zijn „League of coloured People" is een voortzetting van de zg. „African Progress Union". Hij werd herdacht in het blaadje van de C.P.I.M. „The Voice".

BARBADOS.

Volgens „The Voice" kwamen weer 15 nieuwe politie-agenten uit Barbados aan om te dienen vóór de bewakingsdienst van de C.P.I.M.

SCHEEPSBERICHTEN.

13 Mei 1947.

Paulina naar Santa Marta; San Felipe van Vela de Coro; Bernieres naar Cartagena.

14 Mei 1947.

Governor naar Engeland.

STATEN VAN CURAÇAO

Vergadering op Woensdag, 14 Mei 1947 des avonds te 8 uur.

Te Behandelen Onderwerpen:

1. **Ingekomen stukken**
2. **Ontwerp-landsverordening tot intrekking van het Koninklijk Besluit van 27 Februari 1871 no. 1 (P.B. 1871 no 3) en tot wijziging en aanvulling van de „Vuurw.penverordening 1930" (P.B. 1930 no. 2) 1946—1947—35).**

De Wnd. Griffier,

Ph J. Evertsz.

NOODLOTTIG ONGEVAL.

Gisteravond, na reeds zijn dagtaak vervuld te hebben voor de C.P.I.M., ging een zekere Portugees voor een privé-instantie nog enige werkzaamheden verrichten. Hij ging namelijk een put uitdiepen nabij Dein. Toen hij naar boven wou klimmen, werd hem door den werkgever aangeraden een touw om zijn middel te doen, doch hij nam deze raad niet ter harte. Zo gebeurde het, dat hij bij het klimmen uitgleed en tegen de bodem van de 20 meter diepe put neerstortte en onmiddellijk stierf.

CURAÇAO IN DE WERELDPERS.

De „Catholic Digest" van deze maand geeft als eerste artikel een stuk van Pater Sullivan S.J. van Jamaica waarin hij de indrukken van zijn kort bezoek aan Curaçao weergeeft.

ONZE LIEVE VROUW VAN FATIMA.

De Portugezen zullen morgen op de dag van de verschijningen van Fâtima het feest van Maria vieren. In de morgen zal er om zeven uur een H. Mis worden opgedragen in het openluchttheater op Suffisant. Des avonds om half acht zal er een plechtig lof zijn in het openluchttheater met predicatie in het Spaans, Hollands, en Engels waarna de zegening plaats zal hebben van het nieuwe door een Portugees artist vervaardige beeld van de H. Maagd.

Processie gewijs zal het beeld daarna naar de kapel in het kamp de zgn. loods 17 worden overgebracht. Het zal bij de Portugezen niet aan enthousiasme ontbreken, en onder leiding van hun kapalaan Pater de Haas zal het feest zeker slagen.

WATERHUISHOUDING.

Het is moeilijk voor een krant nog verder iets te ontlenen aan de verschillende waardevolle studies over onze waterhuishouding doch toch nog willen we de aandacht er op vestigen, hoe er met evenzo vele woorden gezegd wordt dat onze haven geen goede naam heeft in verband met de waterleverantie. Dat dient natuurlijk verbeterd te worden. We weten niet of de aan te brengen hydranten geleverd moeten worden en geïnstalleerd moeten worden door het Gouvernement, dan wel door de bezitters van de verschillende kaden.

SINT THOMAS KRING.

Op 16 Mei as. zal de Zeer Eerw. Pater Offermans O.P., voorzitter van de reclasseringsvereniging, een toespraak houden voor de leden van de Sint Thomas Kring. De bijeenkomst begint om 8 uur precies en het bestuur doet een beroep op alle leden om op tijd aanwezig te zijn.

BLAAS DE KAARS UIT!

Misdienaars let op morgen als de Priester aan het altaar het evangelie gezongen heeft moet de Paarskaars worden uitgeblazen. Let goed op en doe het juist op tijd.

FABRICATIE CHOCOLADE EN SUIKERWERKEN.

In de buurt van Salinja, op de weg naar Caracasbaai is de heer Schuurman een nieuwe zaak begonnen. De heer Schuurman fabriceert aldaar chocolade en suikerwerken, van welke productie hij ons hedenmorgen een gesorteesde hoeveelheid heeft aangeboden. De smaak is goed en doet niet onder voor de buitenlandse merken.

Ook is de heer Schruurman, die jaren lang in het hotelwezen van Frankrijk werkzaam was, voornemens bestellingen te nemen voor diners, schotels voor feesten zoal bruiloftfeesten en Communiefeesten. Wij wensen den heer Schuurman veel succes toe in zijn nieuw bedrijf.

SPORT

K.S.C.

Hemelvaartsdag: Baseball 10 uur Cardinales — Caracas;
Voetbal 4 uur De Ster — Ecuador.

Uitslag competitie voor de scholen: School Scherpenheuvel — St. Albertus College 1—0.

FILM

BATMAN.

De Batman maakte alle jongens gek van enthousiasme en gisterenavond liep het storm, „Om de Batman te zien vechten tegen de bandieten, zijn leven wagende voor zijn vaderland".

Er was een zeldzame grote belangstelling voor de Batman in West End.

Holland - Belgie 2 - 1

Emotionele kamp van ouderwetse Allure

Doelpunten van Roozen en Drager.

De aftrap is nauwelijks koud of wij krijgen een voorproef van de vuurproef, die ons te wachten staat: Lemberechts snort langs de lijn, zet voor, doch de bal wordt weggewerkt. Eén minuut later van hetzelfde laken een pak: Schijvenaar glijdt uit, Lemberechts zet het op een lopen, een voorzet volgt, maar Van Bun trapt uit moeilijke stand de bal naar het midden. Het is duidelijk dat, als het zo doorgaat, er vroeg of laat goals moeten vallen, want onze achterhoede blijkt verre van ingespeeld en onze verdediging neemt haar toevlucht tot de uittrapmethode om intussen adem te halen. Al spoedig krijgt Möring een vrije schop tegen zich, de eerste van een hele serie, doch van zulk een afstand, dat het gevaar kan worden bezworen, waarna Roozen en Rijvers dan gezamenlijk enige opluchting brengen tegenover de voortdurende druk op ons doelgebied. Kraak graait de bal voor de neus van den opspringenden Anoul weg en als er dan zeven minuten gespeeld is ontvangen de Belgen loon naar werk: bij hun zoveelste aanval lost Lemberechts een kogel, die van de dwarslat het veld in ketst en de juist aanstormende Anoul heeft niet al te veel moeite met een ferme kopbal Kraak te passeren (1—0).

België leidt.

Op dat ogenblik zal er wel geen sterveling gedacht hebben, dat dit de enige Belgische goal zou blijven! En evenmin kort daarna, want onder het motto „l'appetit vient en mangeant" bestormen de Belgen opnieuw onze veste, waar maar één stelling gehuldigd wordt: weg dat ding; waarheen is blijkbaar bijzaak. Met handen voeten worden de „awelzulles" uit de buurt gehouden, Kraak grijpt herhaaldelijk in, Schijvenaar gaat bewijzen wat hij waard is, een paar hoekschoppen komen de toch al ondraaglijke spanning nog verhogen, en bij een dezer gelegenheden schijnt Kraak den arbiter duidelijk te willen maken, dat er „op zijn zachtst gezegd" een misverstand in het spel moet zijn, maar Mr. Wiltshire maakt onzen doelman tenminste even duidelijk dat hij geen critiek wenst op zijn leiding.

Na een klein kwartiertje begint er dan ook bij ons meer tekening in te komen en verliest de ontmoeting gelukkig het karakter der eenzijdigheid. Wel hangen onze aanvallen nog als los zand aan elkaar, maar wij verschijnen tenminste voor Daenen en bij een nadere attaque valt nu eenmaal een onverwacht schot te verwachten. Wij houden even ons hart vast als het leer tik-tik-tik via Debuck, Puttaert, Decleyn en Coppens bij Lemberechts komt, die een corner forceert, doch de bal belandt in het zijnet, zodat wij er goedkoop afkomen.

De gelijkmaker.

Na 21 minuten komt dan de eigenlijk nog niet verwachte gelijkmaker.

Schijvenaar is uit een duel met Lemberecht zegevierend te voorschijn gekomen, hij plaatst naar den vrijstaanden Bergman, die opdrijft en hoog voor doel zet. Roozen raakt de bal maar half, wéér krijgt Bergman de gelegenheid voor te zetten, wéér springt Roozen, zwaar gehinderd, hoog op en de bal caramboleert in de uiterste bovenhoek van Daenens bolwerk (1—1).

Dat geeft onze jongens moed. Maar men denke niet dat de Belgen het hierbij willen laten zitten. De ontmoeting wordt van weerszijden verbeten doorgestreden en is uitermate spannend door de heen en weer golvende aanvallen en bij een der Belgische offensieven probeert Kraak door uitlopen te redden, hetgeen niet gelukt, doch wonder boven wonder staat hij weer juist op tijd op de doellijn om een zeker schijnende tegengoal te voorkomen. Roozen lost inmiddels een kogel, welke Daenen slechts met de grootste moeite te keren weet. Een klein ruzietje tussen Möring en Decleyn sust Wiltshire en het schijnt dat omtrent de origine er van Kraak opnieuw zijn opinie heeft geuit, want de arbiter heft weer waarschuwend de vinger. De lezer zal intussen wel begrepen hebben, dat de Belgische menigte zich tijdens deze voorvallen niet in zwijgen hulde. Hoewel met de rust in zicht onze gastheren weer meer het heft in handen nemen, blijft er toch een kenmerkend verschil tussen de wederzijdse aanvalslinies: de Belgen lijken gevaarlijker dan ze zijn, de Nederlanders zijn gevaarlijker dan ze lijken.

Opnieuw wordt een onverwacht schot van Roozen maar net gestopt; een combinatie Bergman — Rijvers eindigt met een zacht rollertje, Roozen sjouwt door en zijn pass naar Dräger ketst van de bovenlat terug. Het zijn allemaal tekenen, dat de Belgen moeten oppassen. Kort voor de rust mist Decleyn, met Kraak geslagen, op een paar centimeters. De rust komt voor ieder als een weldaad.

Het „stief kwartiertje", waarop de Belgen ons meestal in het begin der tweede helft tracteren, blijft gelukkig achterwege. Weliswaar lanceert Lemberechts — toujours Lemberechts! — weer een aanval, maar zijn voorzet wordt weggewerkt. Wij kruipen echter door het oog van een naald als Kraak zijn doel verlaten heeft, doch Möring staat op de goede plaats om het gevaar te bezweren. De strijd laait weer in volle felheid op, van het eindresultaat is niets te zeggen. Tot drie keer toe — het is alsof de duivel er mede speelt — brengt de lat redding voor Kraak. Van Bun komt dan in aanmerking voor een waarschuwing — hij was nog niet aan de beurt geweest. Tijdens een korte maar hevige pressie der Belgen komt dan de zegevierende goal aan de andere zijde: Dräger, gehinderd door een paar Belgen, goochelt de bal vrij en lost een laag, hard schot in de uiterste hoek, waar Daenen net niet bij kan, een soort doelpunt waarvan Wilkes tot nog toe het alleen-vertoningsrecht bezat. Het gebeurt in de 19e minuut van de tweede helft (1—2).

Stand 1—2.

Dit blijkt voor de Belgen het sein om er nog een flinke schep op te doen. Thirifait en Lemberechts brengen de bal herhaaldelijk voor onze veste, waar Nederland man en macht heeft geconcentreerd om het kostbare bezit van de voorsprong te bewaren. Steeds weer zien we Schijvenaar triomferend uit duels te voorschijn treden bij een hoekschop op het doel vervult de dwarslat weer haar taak; Vrouwe Fortuna speelde in ieder geval niet in het Belgische elftal mede.

Onze aanvallen worden sporadischer. Coppens krijgt een kans maar mist, dito dito Anoul. De klok staat bij deze Belgische pressie echter niet stil, het gaat er naar uit zien dat wij het — zij het met moeite — halen. Met nog vier minuten te spelen krijgt Möring een trap in het gezicht; hij wordt echter ijlings opgeknapt. De laatste ogenblikken krijgen de Belgen nog twee hoekschoppen te nemen. Heel België en heel Nederland staat voor Kraak, maar ze leiden niet tot resultaat.

Onder adembenemende spanning komt het eind van deze emotionele kamp van ouderwetse allure. En we zullen het onzen Belgischen broeders niet kwalijk nemen, indien zij vinden, dat ze een gelijkspel verdiend hadden.

Nieuws van Overal

SCHADUW OVER DE AARDE.

Er bestaan plannen om de eclips van 20 Mei as. (niet zichtbaar zegt men op Curaçao) goed op te nemen, in Argentinië. Men wil de snelheid van de schaduw van de aarde gaan meten en zien hoe laat de schaduw in Amerika en Afrika aankomt. (New York, (AP) 14.5).

HONGERSNOOD IN DUITSLAND.

Een zekere Rudolf Amelunxen president in de Britse zone zond een telegram naar president Hoover om te melden, dat er hongersnood dreigt in het Roergebied. Als er niet spoedig op energieke wijze hulp geboden wordt zal geen mens verantwoordelijk gesteld kunnen worden voor de politieke chaos, die er kan ontstaan. Hij vroeg hulp voor kinderen en vrouwen. De plaatselijke commandant van Dusseldorf zou ook om hulp verzocht hebben bij Bevin. (Berlijn, (AP) 14.5).

De Nederlandse Antillen.

„Dusji Curacao"

Er wordt van Curaçao gezegd, dat het op een steeltje staat. Boze tongen beweren, dat het tijd wordt, dat dit steeltje afknapt. Dezelfde tongen betogen, dat het geen zin heeft, een dergelijk kaal stukje rots ergens in de Caraïbische Zee bestaansrecht toe te kennen. Dit zijn de mensen die de Nederlandse Antillen nooit hebben kunnen waarderen. Het zijn er velen. Zij hebben nooit getracht dit kale stukje rots te doorgronden en te begrijpen. Zij hebben nooit getracht het goede te zien, zelfs in die kale rots, waar geen boom bijna groeit behalve een dividivi-boom, waaraan één groen blaadje zit dat door een cabriet opgegeten wordt.

Voor degenen die er gewoond en geleefd hebben zoals ik, zal het altijd „Dusji Curaçao" blijven, het „Dusji Curaçao", zoals wij het gekend hebben; waar we veel op gescholden hebben, toen we er woonden, en dat, nadat ik er weggegaan ben, altijd een zoet plaatsje in mijn hart zal behouden. De meeste mensen waarderen mensen en dingen pas, wanneer zij ze verloren hebben. Zo is het in zekere zin ook met Curaçao. En over dit Curaçao, zoals ik het gekend heb, wil ik een woordje schrijven. Ik wil slechts een indruk geven van het leven; het leven; het gewone leven van den eenvoudigen mens.

De eerste indruk die ge van Willemstad krijgt is, dat ge denkt in Nederland terug te komen. Wanneer je zo enige jaren op stap bent is het goed, dit te ervaren. Ge vaart de Annabaai binnen en ge waant u in Harlingen of Zierikzee. Een kade met Hollandse gevels komt te voorschijn achter een paar oude Hollandse forten, die als grijze paranymfen de ingang van de Annabaai bewaken. De grote schipbrug gaat open en ge zijt weer thuis. De Nederlandse driekleur staat op het Gouvernementspaleis, en ge bemerkt hoe prachtig het fiere rood-wit-blauw afsteekt tegen de tropische lucht.

Daar zijn de echte Hollandse brievenbussen, de rode voor gewone post en de blauwe voor luchtpost, en de bekende „putjes" (van Doesburg uit Utrecht) in de straten.

Elke stap die ge zet, brengt u dichter bij Holland.

Het is wellicht deze indruk geweest, die mij milder tegenover Curaçao deed staan dan de meeste mensen. Het doet zo goed, „ergens" in West-Indië iets van „thuis" terug te vinden.

Curaçao is maar klein, het is niet groter dan de Betuwe en op één punt kunt ge de zee aan beide kanten zien. Het telt ongeveer 60.000 zielen, waarvan plus minus 10.000 Hollanders, de „olie" inbegrepen. Hier tollen 3500 auto's rond, omdat dit het enige vervoermiddel is. Over benzine maakt men zich niet bezorgd; Curaçao heeft niet voor niets een der grootste raffinaderijen ter wereld.

Willemstad bestaat uit twee stadsdelen, Punda en Otrabanda, waartussen de Anna-baai ligt, zijn door de schipbrug, met elkaar verbonden. Deze is slechts enige honderden meters lang, doch de afstand is genoeg gebleken voor een kenmerkend verschil tussen deze twee stadsdelen. Het Papiamento, dat alleen op deze eilanden en de Noordelijke kuststrook van Venezuela gesproken wordt, is daardoor reeds anders. Op Punda wonen hoofdzakelijk de afstammelingen van de Portugese Joden, de Maranen. Daardoor is het Spaanse en Portugese element sterk naar voren gekomen, terwijl op Otrabanda het Hollands de boventoon voert door de Protestantse Curaçaose families. Wanneer ge gewend zijt aan het Papiamento op Punda, is het zelfs moeilijk het Papiamento van Otrabanda te begrijpen.

De winkels, hoofdzakelijk op Punda, zijn veelal gelijk aan die der Zuidamerikaanse landen: een diep gat in de muur, dat 's avonds door een zware deur wordt afgesloten en waar alles te krijgen is.

Soms betaalde men vijftien gulden voor een artikel, dat in New York evenveel dollars kostte. Wanneer de toeristenschepen binnenkwamen, had ge als „Curaçaoënaar" geen kans aan bod te komen. Het voordeel was dan weer dat Curaçao zijn onverkoopbare prullaria eindelijk eens kwijtraakte aan deze invasie.

Curaçao moet alles importeren. Tijdens de oorlog leverde dit wel eens moeilijkheden op. Werd er een schip getorpedeerd, dan was de bevolking een tijdlang zonder eten. De Curaçaoënaar eet bijna alleen „funchi", een soort geïmporteerd maïsmeel dat tot een dikke pap gekookt wordt. Daarbij komt dat het land zelf nagenoeg niets opbrengt. Wel zijn er de laatste jaren enige actieve Chinezen gekomen, die groentetuintjes gecultiveerd hebben. Het eiland heeft te kampen met een groot regentekort, en de paar Chinezen waren dag en nacht bezig hun tuintje te besproeien.

Een en ander maakt het leven behoorlijk duur. Huren zijn hoog, om niet te spreken van de constante lasten. Voordat ge aan uw geïmporteerde aardappel toekomt, hebt ge reeds enige honderden guldens uitgegeven. En wie dan nog aan het sociale leven wenst mede te doen, mag over een zeer behoorlijk inkomen beschikken. Daardoor is Willemstad een soort „boom-town" geworden. Er werd veel geld verdiend, doch het werd ook grif uitgegeven. Wie „mee" wil doen, moet natuurlijk lid zijn van de verschillende clubs. De beste club is de „Club Curaçao", opgericht door de Curaçaose Joden. 5 km. buiten de stad bevindt zich Piscaderabaai Club, die oorspronkelijk aan de „olie" behoort, doch waar de „stad" ook mag komen. Men zwemt er in „Campbell soup"; de Caraïbische Zee is warm, en gekleurde parasols herinneren eraan, dat een mens geen kreeft is.

De Club De Gezelligheid, ofschoon een mannenclub, is dikwijls geëmancipeerd. Vooral met feestdagen. Na het „Openbaar Gehoor" drinkt men zijn borrel in de club, daarna eet men op het terras van het hotel Americano, waar bovengenoemde kreeft u voortreffelijk bereid voorgezet wordt.

Ge luncht bij „den Chinees" Tjong, in de Keukenstraat, een buurt waar anders niemand komt, omdat dit stuk Punda in een kwade reuk staat. Ge dineert bij **Trianon, dat gevestigd is in het** voormalige huis van den Venezolaansen consul, die plotseling verdween, of ge stapt binnen bij Casanova, waar de eigenaar, die alleen maar Spaans spreekt, zijn mensen schat naar waarde van zijn eigen kookkunst, en beslist weigert u een diner te serveren, wanneer hij niet van uw gastronomische aanleg overtuigd is.

Dan zijn er nog verschillende koffiehuizen: Lido, de Ritz, de Orient etc. Bij Lido zit 's ochtends geheel Willemstad een kopje koffie (met een koekje) te drinken, en wie niet bij Lido is, zit achter een ijsje bij de Ritz.

De Orient valt uit de toon; oorspronkelijk alleen een mannenkroeg — sommige vrouwen werden er geduld — is het toch nog een uitzondering daar te zitten. Doch de beste koffie van Willemstad wordt er gezet. Elk kopje koffie wordt apart met een speciaal ritueel gemaakt om niet te spreken van het pasteitje.

Alle huizen zijn in verschillende kleuren geverfd. Een der gouverneurs kon het schelle wit niet aan zijn ogen verdragen en heeft daarom een wet uitgevaardigd, dat huizen gekleurd moesten zijn.

De oude Curaçaose huizen, in Spaanse stijl gebouwd, zijn lelijk, doch volkomen gebouwd voor de tropen. Ze zijn koel.

Ze geven een spookachtig gezicht bij volle maan, het lijken reusachtige taarten, met witte guirlandes op fel groen, geel of rood, imitatie kantelen, zuilengalarijen en pompeuze statietrappen.

Ook hierin verschilt Punda van Otrabanda. Naast de ietwat overdadige Spaanse stijl van Punda vindt men lieflijke sobere lijnen met een sterk Europese inslag op Otrabanda. Men waant zich in een klein Italiaans plaatsje, met hellende paadjes, de huizen verscholen achter opgetrokken muren.

Iedereen die op Curaçao woont, moet tenminste éénmaal de Christoffel beklommen hebben. Daarvoor rust men zich voor een **gehele dag uit**, men vertrekt om 3 uur 's ochtends, want met zonsopgang behoort men boven op het topje te zitten.

Een van de beste gidsen is de voormalige gouvernements-secretaris, die iedere pas aangekomene in letterlijke zin de Christoffel opsleept. Curaçao is geweldig trots op zijn berg, maar nog trotser op de Drie Gebroeders, die als statige wachters het eiland bewaken. Men kan bij helder weer zelfs van een dezer heuvels af de kust van Venezuela zien.

Curaçao heeft een soort eigen mythologie, vervat in de verhalen van de spin Nansi. Voordien werden deze sprookjes van mond tot mond door de oude jaja's in het Papiamento aan de kinderen verteld. Sjon Nansi is een mengsel van Tijl Uylenspiegel en Reinaard de Vos, met de moraal „Slimheid overwint kracht", die een spin, wanneer die tegenover een tijger staat, wel nodig heeft. Sjon Nansi bedriegt waar hij de kans krijgt. Komt hij thuis en vertelt hij zijn verhaal, dan wordt hij natuurlijk erg op zijn kop gezeten door zij vrouw en het huis uitgejaagd. Doch, als elke vrouw, neemt ook de spinnevrouw haar spinnenkop, na hem vergiffenis geschonken, weer terug.

De Portugees-Joodse kolonie neemt een aparte plaats in. De synagoge die naar het voorbeeld van de synagoge op het Jonas Daniel Meyer plein te Amsterdam gebouwd is, is daar het levende voorbeeld van. Op hoge feestdagen zijn de vertegenwoordigers van den Gouverneur en departementen aanwezig om de dienst bij te wonen.

En wanneer men door olielucht naar de oude Joodse begraafplaats „Blenheim" wandelt, komt men in een andere wereld, nog wreed verstoord door de aanblik van een moderne raffinaderij.

Tijdens de oorlog heeft Curaçao getracht iets bij te dragen tot het geestelijk leven buiten Nederland. Hiervan getuigt het oprichten van de **„Stoep"**, naar voorbeeld van de Fakkel, die na de bezetting van Nederland hier in Indië werd uitgegeven. Ofschoon velen dit blad een groot dilettantisme verweten (het werd per slot ook door bijna uitsluitend amateurs volgeschreven) mag men dit toch beschouwen als een poging, de Nederlandse naam hoog te houden, nadat Nederland zowel als Indië afgesloten waren.

Virginia J. Slyper.
Batavia.

MR. & MRS. NED WAYNE KERSHNER - DE JONGH
anounce the birth of their son
Ronald Emile

Hagers Town, Maryland U. S. A.
13 Mei '47
2-1

ONS KONINKRIJK

PATER DR. L. BUYS.
Generaal - Overste der Redemptoristen.

Voor het eerst in de geschiedenis van de Congregatie van de Allerheiligste Verlosser hebben de Redemptoristen een Nederlandse generaal-overste gekregen.

Het generaal kapittel te Rome heeft gisteren als zodanig gekozen de hoogeerwaarde Pater Dr. L. Buys professor aan het seminarie der Congregatie in Wittem.

De nieuwe generaal-overste werd 8 December 1896 te Middelharnis geboren en legde 29 Sept. 1916 zijn plechtige geloften af. De 11e Januari 1922 werd hij priester gewijd. Direct hierna zonden zijn oversten hem voor verdere studie naar Rome en reeds drie jaren later behaalde hij daar de doctorstitel in philosophie en theologie. Na zijn terugkomst werd hij belast met de belangrijke opdracht om samen met Dr. Damen C.ssR. de 10e druk te bewerken van de beroemde moraaltheologie van Aertnijs.

In 1937 volgde zijn benoeming tot professor in de sociologie en moraaltheologie aan het seminarie der Pater Redemptoristen te Wittem. Voorts was hij o.m. redacteur van de Ned. Kath. Stemmen en schreef hij de Officiële leidraad voor de K.A. in Nederland.

In de oorlog werd Pater Buys in moeilijke quaesties herhaaldelijk door het Ned. Episcopaat geraadpleegd.

In 1946 werd hij benoemd tot consultor secretaris van de Ned. Provinciaal der Congregatie en thans nam hij aan het kapittel deel als afgevaardigde van de Nederlandse provincie. De keuze tot generaal-overste geldt voor het leven.

Toen Kardinaal De Jong gisteren de benoeming vernam, noemde Z. Em. het heengaan van Pater Buys een groot verlies voor Nederland.

Reeds bij een vroegere stemming zijn zowel wijlen Kardinaal van Rossum als de bekende Pater Kronenburg zeer dicht bij het generalaat geweest. Trouwens uit de aard der zaak traden de laatste jaren vertegenwoordigers van kleine naties als vanzelf op de voorgrond.

(De Msb.).

PRINS BERNHARD INSTALLEERT NAT. PADVINDERSRAAD.

Leiders gevraagd.

„Bij duizenden moesten de jongens, die zich hadden aangemeld voor het Spel van Verkennen worden afgewezen, omdat er geen plaats was in het padvinderscorps, waarvan de capaciteit wordt bepaald door het aantal volwassenen, dat zich beschikbaar stelt voor het geven van leiding. Thans wordt aan honderden jongens wederom de gelegenheid om dit spel te spelen ontnomen, omdat zoveel leiders onder de wapenen worden geroepen. Is het te veel gevraagd aan hen, die niet onder dienst moeten, de taak van hen, die naar Indië vertrekken, over te nemen en de leeg gekomen plaatsen aan te vullen? De toekomst van het land is er bij gebaat; de jeugd heeft de goede wil getoond, zij heeft recht op onze hulp".

Deze woorden sprak Prins Bernhard, Koninklijk Commissaris van „De Ned. Padvinders" en „De Verkenners van de Kath. Jeugdbeweging" Zaterdag bij de herinstallatie van de Nationale Padvindersraad te Den Haag en wij mogen vertrouwen dat zij weerklank zullen vinden bij hen, die in staat zijn aan de jeugd leiding te geven en wat vrije tijd willen opofferen in het belang van het opkomend geslacht. De oproep van Prins Bernhard betreft zowel oud-padvinders als anderen, die nog geen ervaring hebben in het spel van Verkennen. Voor deze laatste worden speciale leiderscursussen gehouden in het buitenkamp te Ommen.

Omtrent de Nationale Padvindersraad deelde de ere-voorzitter, Prins Bernhard, nog mede, dat de „Ned. Padvinders" en de „Verkenners van de Kath. Jeugdbeweging" onlangs besloten hebben tot het weder instellen van deze Raad, waarin reeds vóór de oorlog beide organisaties met elkaar samenwerkten aan de behartiging van die belangen, welke op gemeenschappelijk terrein lagen. Ook nu zal de Nationale Padvindersraad het orgaan zijn, dat naar buiten de beide organisaties vertegenwoordigt, welke in eigen kring onverkort elk naar haar zienswijze en geestelijke opvattingen de zorgen kunnen behartigen van de jongens, die zich bij haar aanmelden. Het blijft elk der twee verenigingen vrij die geestelijke instelling en achtergrond te geven aan haar werkwijze, als zij nuttig en gewenst vinden. Alle principiële opvattingen zullen ook bij deze hereniging volledig tot haar recht kunnen komen.

De woorden van Z.K.H. werden nog eens onderstreept door de heren W. C. Roest van Limburg en H. F. M. baron van Voorst tot Voorts, resp. voorzitter en onder-voorzitter van de Nat. Padvindersraad, waarbij de eerste de nadruk legde op de samenwerking en het te kort aan leiders en laatstgenoemde wees op de betekenis van de geestelijke en religieuze achtergrond bij de beleving van de spelregels.

Na de herinstallatie werd door een 1400-tal padvinders en verkenners een demonstratie gegeven op het A.D.O.-terrein.

Naar wij vernamen, telt de padvinders- en verkennersbeweging in Nederland te zamen thans circa 140.000 deelnemers waarvan 10.000 leiders en aalmoezeniers en 70.000 jongens tot de katholieke jeugdbeweging behoren.

(De Msb.)

Bekendmaking

Op 19 Mei a.s. uitgifte nieuwe luchtpostzegels waarden: 10. 15. 20. 25. 30. 35. 40. 45. 50. 60. 70. ct. f 1.50. f 2.50. f 5,— f 7.50. f 10.— f 15.— en f 25.—
Geen bijzondere afstempeling op eersten dag van uitgifte.

De Postdirecteur.
2-1

„Belanghebbenden wordt hierbij ter kennis gebracht, dat het kantoor van de Landbouw, Veeteelt en Visscherij sedert 26 April j.l. niet meer is gehuisvest in den Waterleren doch in de Landbouw Centrale te Wayaka".

Oranjestad, 9 Mei 1947
De Gezaghebber van Aruba

Voorlopig verslag begroting 1948

Veel dikke woorden; weinig frisse ideeen

Vrijwel algemeen sprak men er zijn teleurstelling over uit, dat deze begroting nog geen aanwijzing geeft, dat Curaçao aan de vooravond staat van een nieuw tijdperk in zijn geschiedenis. Sinds een delegatie uit de Staten naar Nederland geweest is en vandaar met toezeggingen teruggekeerd is, leefde de hoop, dat binnen afzienbare tijd de gedane beloften ingelost zouden worden. Sedert is bijna een jaar verlopen en alles is nog steeds bij het oude. Velen hadden gehoopt, dat uit de openingsrede, waarmede op 1 April jl. het nieuwe zittingsjaar geopend werd, opgemaakt zou kunnen worden in welk stadium de wettelijke voorbereiding voor de nieuwe toestand verkeert. Slechts teleurstelling is hun deel geworden.

Sindsdien heeft men vernomen, dat een voorontwerp den Staten van Suriname onder geheimhouding aangeboden is. Welke redenen er toe geleid hebben hier niet eenzelfde procedure te volgen, is niet bekend. De Staten zouden de motieven, welke daartoe geleid hebben, gaarne vernemen, daar zij bezwaarlijk kunnen aannemen, dat van de zijde van den Heer Minister van Overzeese Gebiedsdelen aanwijzingen gegeven zijn om voor de twee gebiedsdelen een verschillende gedragslijn te volgen.

En zo worden weer millioenen gevraagd om uitgegeven te worden zonder dat daarvan verantwoording behoeft te worden afgelegd. Voor enige leden vormde dit een overwegend bezwaar om hun goedkeuring aan deze begroting te hechten, aan welker totstandkoming zij evenwel zullen medewerken teneinde in de gelegenheid te zijn over verschillende vraagstukken hun mening naar voren te brengen en ter vermijding van het vaststellen dezer begroting door de Kroon in ongewijzigde vorm, waarmede het budgetrecht uit handen gegeven zou worden, hetgeen onder de huidige omstandigheden zeer zeker niet gewenst geacht werd.

Temeer bestaat volgens deze leden hier reden voor — en hierin vielen velen de aan het woord zijnde leden bij — omdat uit de thans voorgelegde begroting wederom blijkt, dat het Bestuur een financiële politiek volgt, waartegen ernstig bezwaar bestaat.

De gewone dienst is de laatste jaren dermate opgevoerd, dat hij topzwaar geworden is. De voor 1948 geraamde personeelskosten belopen een dergelijk groot bedrag, dat de vraag gesteld werd of het Bestuur bij het aanstellen van personeel zich er wel voldoende rekenschap van geeft of de aanvragen hiervoor gefundeerd zijn. Het wekt de indruk, dat er departementen zijn, waar in verhouding tot de bezetting weinig wordt gepraesteerd, terwijl voortdurend op uitbreiding aangestuurd wordt.

Evenmin bestaat de indruk, dat met 's Lands eigendommen zuinig wordt omgesprongen. Een voorbeeld hiervan is het „gebruik", dat van de D-wagens gemaakt wordt. Deze wagens toch zijn bestemd voor dienstritten. Het zal het Bestuur vermoedelijk wel niet onbekend zijn, dat het gebruik van deze auto's hiertoe niet beperkt blijft en dat zij maar al te vaak gebruikt worden voor particuliere doeleinden als het naar school brengen van kinderen, het picknicken op Zondag, enz.

Vorenstaande omstandigheden, gevoegd bij het feit, dat de uitgaven onder het hoofdstuk defensie, welke gedurende de oorlogsjaren in de millioenen liepen, vervallen zijn, moeten het naar de mening van de hier aan het woord zijnde leden mogelijk maken, dat op de gewone dienst gelden overblijven voor andere doeleinden. Het Bestuur ziet evenwel geen kans, niettegenstaande het feit, dat de middelen enige millioenen meer opbrengen, ook maar iets van de gewone dienst te bestemmen voor de uitvoering van enige grote werken; het zoekt zelfs naar middelen om aan meer geld te komen. Te bedenkelijker moet dit worden gacht, omdat de welvaart, waarin dit gebiedsdeel nog steeds verkeert, zeer labiel geacht moet worden. Deze kàn verkeren, zij zàl eens verkeren. Dit maant tot grote voorzichtigheid, welke met zich brent, dat er naar gestreefd dient te worden om in tijden, waarin de middelen ruim vloeien, grote uitgaven door de inkomsten te doen dekken en te vermijden lasten voor de toekomst op zich te nemen. Schulden, die nu gemakkelijk aangegaan kunnen worden, doch welke in de toekomst mogelijk een te zware last op het nageslacht zullen leggen, brengen de onafhankelijkheid van het gebiedsdeel in gevaar. Het streven dient derhalve er op gericht te zijn, indien zulks onvermijdelijk is, de lasten voor het nageslacht zo gering mogelijk te doen zijn.

Terugkomende op hetgeen opgemerkt werd ten aanzien van het betrachten van soberheid, merkten enige leden op, dat naar hun mening de aanstelling van een bekwaam bezuinigingsinspecteur, mits met voldoende macht bekleed, grote bedragen voor de gemeenschap zou kunnen besparen. In dit verband werd de vraag gesteld of het Bestuur wel eens overwogen heeft, ambtenaren, die misbruik van de D-wagens maken, persoonlijk verantwoordelijk te stellen voor de schade, die zij aan deze goederen aanbrengen.

Een ander punt, waarop bezuinigd zou kunnen worden, zijn de geweldige advertenties, welke de diverse departementen in de dagbladen doen plaatsen.

Waren enkele leden van mening, dat de economische toestand van dit gebiedsdeel van dien aard is, dat zij het aangaan van leningen onjuist achtten, andere leden daarentegen zien de toestand niet zo somber in en hebben geen principieel bezwaar tegen lenen, wanneer zulks voor productieve werken geschiedt en mits de lening zich over een niet te lange termijn uitstrekt. Zij achtten het onjuist, dat het nageslacht, dat profiteren zal van wat thans tot stand gebracht wordt, daarin in geen enkele mate bijdraagt. Gaarne spreken de hier aan het woord zijnde leden dan ook hun voldoening uit over het besluit van het Bestuur om over te gaan tot havenaanleg op Aruba en Curaçao, de bouw van een algemeen bestuurskantoor en de oeververbinding op laatstgenoemd eiland; dat het huis van bewaring onder de productieve werken gerekend moet worden was onbekend en komt ook niet juist voor.

Mag voor deze werken gaarne een woord van waardering uitgesproken worden, minder tevreden waren enige leden over de gang van zaken met de volkswoningbouw, welke zo traag is, dat, wanneer op deze manier verder gegaan wordt, de achterstand niet alleen niet ingehaald kan worden, maar zelfs groter zal worden.

Bij het beoordelen van verschillende posten werd het als een bezwaar gevoeld, dat niet aan de indiening van deze begroting de indiening van een suppletoire begroting 1947 voorafgegaan is, waardoor de uitgaven bekend geweest zouden zijn en er een principiële uitspraak over gedaan had kunnen worden. In de memorie van toelichting geeft het Bestuur vijf verschillende wegen aan om aan de middelen te komen ter financiering van vorengenoemde grote werken, welke elk afzonderlijk of in combinatie hun voor- en nadelen hebben.

Vele leden betoogden, dat het een onverstandige politiek is geld te lenen, zolang men nog geld tot zijn beschikking heeft. Het is toch te dwaas, dat, terwijl het Gouvernement een reservefonds heeft, dat geen geld opbrengt in de vorm van rente, datzelfde Gouvernement een lening gaat sluiten, waarvoor rentevergoeding betaald moet worden en die met het oog op de onzekere welvaart relatief grote aflossingen eist. Zij achtten het juister om het reservefonds aan te spreken door de gelden daarvan te steken in productieve werken, van het bestaan waarvan het nageslacht later zal profiteren. De ontbrekende gelden zouden de hier aan het woord zijnde leden willen putten uit de gewone begroting. Sommigen zouden de storting in het Algemeen Curaçaos Pensioenfonds belangrijk willen verlagen, anderen konden zich hiermede niet verenigen, aangezien zij het nageslacht wensen te bewaren voor mogelijk zware lasten tengevolge van eenmaal op zich genomen verplichtingen tegenover de oud-landsdienaren, doch beide groepen waren het er over eens, dat op de gewone begroting nog wel wat te bezuinigen valt, zodat het slechts een quaestie van tempo is, daar, zo het niet mogelijk mocht zijn direct alle benodigde middelen te verkrijgen, deze over een iets langere periode verkregen kunnen worden, hetgeen niet bezwaarlijk voorkwam, daar de werken toch niet alle tegelijk ter hand genomen kunnen worden.

Bovendien meenden de hier aan het woord zijnde leden, dat de opbrengst der bestaande bronnen zo hoog mogelijk moet worden opgevoerd alvorens tot welke maatregel ter verhoging van inkomsten over te gaan.

Het is bekend, dat op Curaçao de reeds nu in verhouding met omliggende landen hoge belastingen door velen worden ontdoken, zodat een strengere controle zeer zeker de moeite zal lonen. Opvoering van bestaande belastingen dan wel invoering van nieuwe heeft bovendient het nadeel, dat het kapitaalvlucht in de hand werkt, terwijl niet uit het oog verloren mag worden, dat de werkzaamheden, die deze grote inkomens voortbrengen, in sommige gevallen evengoed of missehien beter in naburige landen kunnen worden ondernomen.

Een hogere opbrengst der middelen is evenmin uitgesloten te achten als het Curaçaose bedrijfsleven zich ten volle zou kunnen ontplooien. Door het uitblijven van prijsverlaging brengt de handel en het bedrijfsleven opofferingen, welke door de gehele bevolking moeten worden medegedragen. De schade, toegebracht door het ingeschakeld zijn en blijven in ten economisch en financieel bloc, waartoe dit gebiedsdeel van nature niet behoort en juist op het ogenblik, dat het vrij over zijn inkomsten moet kunnen beschikken om te arbeiden aan zijn toekomstige welvaart, is niet te berekenen. Het moederland heeft naar de mening van de hier aan het woord zijnde leden de verplichting om zelfs de verdenking van zich af te gooien, dat het dit gebiedsdeel de mogelijkheid zal ontnemen aan zijn toekomst te bouwen. Volledig bewust van de voordelen, die een samengaan met Nederland heeft, moet er echter op gewezen worden, dat Curaçao gedurende de oorlogsjaren niet alleen door bekostiging van eigen defensie en het verstrekken van vrijwillige bijdragen zijn verbondenheid aan het Koninkrijk heeft betoond, maar ook aan alle economische oorlogsregelingen loyaal heeft deelgenomen. Iets anders is het echter daaraan gedurende de oorlogsvoering loyaal deel te nemen dan daarna, derhalve in tijd van opbouw, opofferingen te brengen, die dodelijk kunnen zijn voor eigen toekomst. Een dergelijke opoffering kan geacht worden het doorgaan met het kweken van een stijgend pondentegoed van £ 4.000.000.— op Nederland. Als Engeland bij verdrag aan Nederland een tegoed van ten hoogste £ 5.000.000.— kon toezeggen, moet het een buiten alle proporties gaand onrecht geacht worden als Curaçao genoopt wordt een saldo van £ 4.000.000.- aan te houden. Een dergelijk onrecht kan niet verontschuldigd worden met het argument, dat het moederland deze ponden momenteel niet in vrije valuta kan inwisselen, want zou deze inwisseling voor Nederland nadelig zijn, zij is oneindig veel nadeliger voor Curaçao, daar deze som gelds voor dit kleine gebiedsdeel alles is en voor Nederland en Engeland een onbeduidende hoeveelheid vertegenwoordigt. Indien Nederland, door dit bedrag in dollars te moeten missen, benadeeld zou worden, is het duidelijk, dat Curaçao, dat in dollars handel drijft, door het jarenlang gemis ervan aan de heropbouw van het Koninkrijk heeft bijgedragen en is het tijd, dat dit ingezien wordt en Curaçao de vrije beschikking krijgt over eigen inkomsten. Moge uit het voorgaande reeds blijken, dat Curaçao buiten elke proportie wordt belast door het aanhouden van dit pondensaldo, temeer blijkt dit als in aanmerking genomen wordt, dat Curaçao geen potentiële productiebronnen bezit. Het is duidelijk, dat een land als Curaçao elk middel, dat het ten dienste staat, moet aanwenden om zijn labiele welvaart in stand te houden en zijn middelen op te voeren ter verkrijging van die voorzieningen, die het nog niet bezit.

Nu de middelen momenteel echter, mede door de in het voorgaande aangevoerde, niet van dien aard zijn, dat daaruit deze grote uitgaven kunnen worden gedekt, zouden deze leden dan ook als hun zienswijze de volgende dekking der uitgaven willen geven: 1o. gebruikmaken van het algemeen reservefonds; 2o. het dan nog ontbrekende te lenen op de kortst mogelijke termijn, zo mogelijk terug te betalen binnen vijf jaar.

Dat door het aanspreken van het reservefonds culturele uitgaven in de toekomst er bij in zullen schieten, lijkt een stilzwijgende bestemming geven aan dit fonds, die het niet heeft. Indien de Curaçaose middelen voldoende blijven vloeien, kan het uit het reservefonds geputte binnen enige jaren worden terugbetaald en, indien een kentering in onze welvaart komt, zullen werken tot stand gebracht zijn, waarvan de gemeenschap dan nog het volle profijt zal trekken.

Gevraagd werd of het Bestuur bereid is een bepaling in het leven te roepen, dat de ambtenaren op 55-jarige leeftijd gepensionneerd zullen worden, gelijk reeds voor de rechterlijke macht de grens van 60 jaar beapald is. Het is wel bekend, dat op verscheidene plaatsen duurbetaalde krachten zijn, die daar blijkbaar vastgeroest zitten en wier arbeidspraestaties zeer klein zijn.

Op gevaar af eentonig te worden — er gaat geen voorlopig verslag de deur uit of deze opmerkingen moeten worden gemaakt — werd opgemerkt, dat ondanks de vele stellige beloften de telefoon op Aruba en Bonaire nog steeds niet gereed is. Verscheidene leden hadden ernstig bezwaar om grote bedragen ten behoeve van Landsradio- en telefoondienst toe te staan, waarvan men niet weet op welke wijze deze besteed zullen worden en of de betrekkelijke uitgaven werkelijk nodig zijn.

De controle op de prijzen vanwege het Departement Sociale- en Economische Zaken laat veel te wensen over. Zijdens dit departement werd vroeger opgemerkt, dat het publiek niet medewerkt. Er is echter meer dan één geval bekend, waarin opgave gedaan is, doch waarop taal noch teken vernomen is. Op die manier vergaat de lust bij het publiek verdere klachten naar voren te brengen.

Gaarne zou vernomen worden of het Bestuur van mening is, dat de openbare school op Bonaire voldoet aan de eisen, welke aan een openbare school gesteld mogen worden.

Enkele leden waren van oordeel, dat het resultaat van het onderwijs hier van dien aard is, dat het de enorme uitgaven hiervoor niet rechtvaardigt, gezien het feit, dat nog steeds commiezen, adjunct-commiezen e.d. uit Nederland uitgezonden moeten worden. Nu er toch zoveel aan het onderwijs ten koste wordt gelegd meenden deze leden, dat het tijd wordt, dat cursussen ingesteld worden tot opleiding van administratieve ambtenaren, hulpkeurmeesters, e.d., opdat in de toekomst plaatselijke krachten de vacatures kunnen vervullen.

Gevraagd werd welke de reden is, dat op de eilanden geen cursussen meer gegeven worden ter opleiding tot telegrafist, gelijk vroeger geschiedde. Van de eilanden zijn goede telegrafisten gekomen zonder dat deze in het bezit waren van Mulo-diploma.

Gelijk in de memorie van toelichting opgemerkt, heeft het Bestuur bij de raming der middelen rekening gehouden met het blijven voortbestaan van de opcenten op de winstbelasting en omzetting van de op de andere belastingen en retributiën toegepaste extraheffingen in een vast tarief m.a.w. tariefswijziging. De meerderheid had, indien strict noodzakelijk, geen bezwaar tegen handhaving van de opcenten, gelijk reeds bij de behandeling van diverse opcenten-ontwerpen voor 1947 gebleken is, doch acht het ogenblik om de opcenten in het tarief te verwerken, zolang de toestand zich nog niet gestabiliseerd heeft, niet gekomen. Het kwam echter vreemd voor, dat het Bestuur wel tariefswijziging in overweging heeft voor andere belastingen en retributiën, doch niet voor de winstbelasting. Enkele leden zouden instede van een tariefswijziging liever zien, dat vennootschappen en particulieren, die in het buitenland verblijven, extra belast worden.

Het voorzien van de bevolking van water, is een hygiënische en sociaal belang. Het is daarom, dat de Staten van oordeel zijn, dat slechts in uiterste noodzaak tot tariefsverhoging overgegaan mag worden en dat zulks zeer zeker niet mag geschieden, zolang de begroting sluitend is.

Vertrouwd werd, dat herziening van de tarieven voor de waterlevering op Curaçao en Aruba niet betekent, dat op Aruba de waterprijs omhoog gaat, doch die op Curaçao omlaag.

Gaarne zou men vernemen, welke maatregelen het Bestuur genomen heeft om tot verlaging der lichttarieven van de N.I.G.M. te komen, daar de bestaande als abnormaal hoog moeten worden beschouwd, alsmede of het juist is, dat gemelde maatschappij van haar voornemen de tarieven te herzien en te verlagen, afgezien heeft, toen zij vernam, dat het Gouvernement de prijzen van het water verhoogde.

Een lid wees er op, dat hij zich zeer wel met de plannen van het Bestuur om tot uitbreiding van het domein te geraken, kan verenigen en vooral zou dit lid op aankopen van gronden in het derde district willen aandringen, omdat de bevolking zich daar zo uitbreidt. Hij zou echter gaarne zien, dat particulieren gestimuleerd worden de landbouw te beoefenen of te laten beoefenen, aangezien veel particulier terrein, dat zich wel voor landbouw leent, braak ligt.

Bij de openbare behandeling van de begroting 1946 kon de bestuursgemachtigde niet mededelen op welk artikel de kosten verbonden aan de reis van de Raad van Bestuur naar Nederland, verantwoord zouden worden. Gaarne zou men vernemen op welk artikel deze kosten inmiddels verantwoord zijn geworden.

Tenslotte werd gevraagd hoe het met de salarisregeling staat en met het Overtochtsreglement, alsook waarom de in de openingsrede van het huidige zittingsjaar aangekondigde landsverordening betreffende de vertrouwensmannen, welke gereed is, de Staten nog niet bereikt heeft.

AANBESTEDING:

De Directeur van Openbare Werken zal op Maandag 19 Mei 1947 des namiddags om 2 uur te zijnen kantore te Parera in het openbaar aanbesteden:

Bestek No. 75: het bouwen van 37 volkswoningen te Nieuw-Nederland op Curaçao.

Bestekken en teekeningen zijn van Vrijdag 9 Mei 1947 af te verkrijgen aan zijn kantoor te Parera tegen betaling van ƒ 10.— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering der ongeschonden stukken op den dag van aanbesteding ƒ 9.— per stel.

De Directuer van Openbare Werken
GROOTE

SOCIETEIT DE GEZELLIGHEID

Verkiezing van

ONDERVOORZITTER.	op 22, 23 en 24 Mei 1947
COMMISSARIS.	op 25, 26 en 27 Mei 1947
TWEE PLAATSVERVANGENDE LEDEN.	op 28, 29 en 30 Mei 1947

Jaarlijksche Algemeene Leden Vergadering op Zondag, 1 Juni 1947, om 11 a.m. in de SOCIETEIT.